

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 16 sierpnia 2021 r.

DIH-3.707.51.2021.MB

DECYZJA DIH - III/45/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji 69/2021 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie z dnia 28 maja 2021 r. (nr akt kontroli: ZS.8361.67.2021), na mocy której na przedsiębiorcę Roberta Michniaka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: Robert Michniak Firma Handlowa „KOMI”; NA SCHODKACH w Nowym Sączu nałożono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2019 r., poz. 178) co wyraziło się niewidocznieniem w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych dla 30 rodzajów towarowych w opakowaniach, podlegających takiemu obowiązkowi, na ogółem 200 zbadanych pod kątem prawidłowości stosowania oznaczeń cenowych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach 15, 16 i 24 marca 2021 r. inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie, (zwanego dalej: „Małopolskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie spożywczym ..., należącym do przedsiębiorcy: ... (zwanego dalej: „stroną” lub „stroną postępowania”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) (zwanego dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli ZS.8361.67.2021 z 4 marca 2021 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego między innymi sprawdzenie prawidłowości uwidaczniania cen przy produktach oferowanych do sprzedaży

oraz kontrola rzetelności przekazywania konsumentom informacji o cenach oferowanych produktów. Niniejsze pismo strona odebrała 5 marca 2021 r.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach” lub „ustawą o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanej dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”).

Inspektorzy prowadząc czynności kontrolne w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen zgodnie z wymaganiami ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju, sprawdzili 200 partii produktów stanowiących ofertę handlową przedsiębiorcy, stwierdzając, że przy 30 partiach towarów objętych obowiązkiem uwidaczniania cen jednostkowych brak było uwidocznienia cen jednostkowych na wywieszkach lub w innej formie dostępnej dla kupującego.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 24 marca 2021 r. (nr akt kontroli: ZS.8361.67.2021).

Pismem z 30 kwietnia 2021 r. Małopolski WIIH, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735), (zwanej dalej: „Kpa”), zawiadomił przedsiębiorcę ... o wszczęciu postępowania administracyjnego z art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, z tytułu niewidocznienia w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych dla 30 rodzajów oferowanych do sprzedaży w opakowaniach jednostkowych, objętych takim obowiązkiem, przeznaczonych do sprzedaży według objętości lub masy, o ilościach nominalnych innych niż 1 litr i 1 kilogram, oraz dziesiętne wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar, co stanowi naruszenie przepisów określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach i § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju, w związku z art. 4 ust. 2 ww. ustawy. Jednocześnie poinformowano, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. do składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Ponadto Małopolski WIIH zwrócił się o przesłanie informacji o wielkości obrotów i przychodu firmy osiągniętych w roku 2020.

W piśmie z dnia 7 maja 2021 r. strona przekazała informację o przychodzie osiągniętym w 2020 roku, kosztach uzyskania przychodu oraz dochodzie firmy.

W dniu 28 maja 2021 r. Małopolski WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach oraz art. 104 Kpa decyzję 69/2021 (nr akt kontroli: ZS.8361.67.2021), na mocy której na przedsiębiorcę ... nałożono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach co wyraziło się niewidocznieniem w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych dla 30 rodzajów towarów w opakowaniach, podlegających takiemu obowiązkowi, na ogółem 200 zbadanych pod kątem prawidłowości stosowania oznaczeń cenowych,

Decyzja została doręczona stronie 31 maja 2021 r.

W dniu 17 czerwca 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Małopolskiego WIIH, odwołanie wniesione przez przedsiębiorcę W odwołaniu strona wniosła o złagodzenie decyzji 69/2021 Małopolskiego WIIH.

Pismem z dnia 24 czerwca 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznic cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Natomiast § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Rozwoju wskazuje, że cena jednostkowa uwidoczniiona przy towarze na wywieszce lub w innej formie dostępnej dla kupującego powinna dotyczyć ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

Natomiast § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia stanowi, iż w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Wyłączenia w tym zakresie zawarte są w § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju i tym samym wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy Prawo farmaceutyczne.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę ... od decyzji 69/2021 Małopolskiego WIIH z dnia 28 maja 2021 r. (nr akt kontroli: ZS.8361.67.2021), na mocy której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach co wyraziło się niewidocznieniem w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych dla 30 rodzajów towarowych w opakowaniach, podlegających takiemu obowiązkowi, na ogółem 200 zbadanych pod kątem prawidłowości stosowania oznaczeń cenowych.

Strona postępowania w przedmiotowym odwołaniu wniosła o złagodzenie decyzji Małopolskiego WIIH. Wskazała, że w prowadzonym przez nią sklepie znajduje się dużo drobnych towarów z niską ceną i to przede wszystkim na tych produktach stwierdzono w toku kontroli błędy w cenach jednostkowych. Ponadto podkreśliła, że prowadzona przez nią placówka jest bardzo małym sklepem z małymi dochodami.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 24 marca 2021 r. (nr akt kontroli: ZS.8361.67.2021), nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Organ wskazuje, że z akt sprawy jasno wynika, że przedsiębiorca nie zrealizował obowiązku wynikającego z ww. przepisów, gdyż dla 30 partii wyrobów z 200 poddanych ocenie (co stanowi 15 proc. zbadanych) stwierdzono brak cen jednostkowych.

Przepisy art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach stanowią, iż w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, a dodatkowo zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Natomiast cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Niezrealizowanie tego obowiązku, zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

Odnosząc się do argumentów strony, że w prowadzonym przez nią sklepie znajduje się dużo drobnych towarów z niską ceną i to przede wszystkim na tych produktach stwierdzono w toku kontroli błędy w cenach jednostkowych, Prezes UOKiK zauważa, że nie może to być traktowane jako usprawiedliwienie. Nie można swoich działań lub uchybień usprawiedliwiać zbyt dużą ilością produktów oferowanych konsumentom, nie ma też znaczenia wysokość ceny. Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy jest wywiązywanie się z ciążących na nim obowiązków wynikających z prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, niezależnie od ilości, wielkości i wysokości cen towarów oferowanych konsumentom. Natomiast nie bez znaczenia pozostaje fakt, że strona prowadzi działalność gospodarczą przez długi czas, tj. od 1991 roku. Zdaniem Prezesa UOKiK strona powinna się wykazać znajomością podstawowych przepisów dotyczących jej działalności, tym bardziej, że naruszone przez przedsiębiorcę ... obowiązki w zakresie uwidaczniania cen jednostkowych są bardzo istotne z punktu widzenia interesów konsumentów. Cena jednostkowa jest bowiem podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z cenami innych produktów – podobnych, o odmiennych cechach co do marki, producenta, ilości itp. Brak zatem uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach, uniemożliwia konsumentom porównanie cen produktów z cenami produktów podobnych, ale o innej masie, objętości, a przez to utrudnia dokonanie

optymalnego i właściwego z ich punktu widzenia wyboru, naruszając interes ekonomiczny oraz prawo konsumentów do rzetelnej informacji o cenie.

Podkreślić w tym miejscu należy, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Odnosząc się do wskazanej w odwołaniu trudnej sytuacji finansowej strony związanej z małymi dochodami Prezes UOKiK zauważa, że przy ustalaniu wysokości pieniężnej kary administracyjnej, ani przy badaniu możliwości odstąpienia od nałożenia ww. kary i poprzestaniu na pouczeniu okoliczność ta nie może być brana pod uwagę. Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o cenach jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ww. ustawy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego w drodze decyzji karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Prezes UOKiK zauważa, że kara w wysokości 500 zł nałożona na przedsiębiorcę ... jest odległa od górnej granicy, jaka mogła by zostać nałożona na stronę.

Jak wykazała analiza akt sprawy, Małopolski WIIH wymierzając karę pieniężną zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenie, dokonał oceny stopnia naruszenia obowiązków przedsiębiorcy, stwierdzając że przedsiębiorca ... w wyniku niewywidocznienia cen jednostkowych 30 rodzajów produktów, objętych takim obowiązkiem spośród 200 ogółem ocenianych pozbawił konsumentów informacji pozwalających na porównanie cen podobnych towarów o różnych ilościach nominalnych i dokonanie najkorzystniejszego dla nich wyboru. Działanie takie jest naganne, gdyż uderza w interes ekonomiczny konsumenta oraz ogranicza swobodę zawierania umów. Ponadto organ pierwszej instancji podkreślił, z czym zgadza się również organ drugiej instancji, że jak wynika z materiału dowodowego, strona uwidoczniała ceny oferowanych do sprzedaży towarów, a więc skoro zrealizowała jeden z ciążących na niej obowiązków, możliwe było również wykonanie drugiego – spójnego z pierwszym – obowiązku, tj. uwidocznienie cen jednostkowych produktów podlegających takiemu obowiązkowi. Ponadto należy wskazać, że organ pierwszej instancji analizując przesłankę dotyczącą dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględnił fakt, że nie nakładał dotychczas na stronę kar pieniężnych z tytułu naruszenia przepisów ustawy o cenach, pozytywną postawę strony i wyeliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości, jak również okres funkcjonowania strony na rynku, tj. od 23 maja 1991 roku (zgodnie z CEiDG) pozwalający na zapoznanie się z obowiązującymi

przepisami i ich przestrzeganie w sposób pełny. Natomiast analizując trzecią przesłankę, tj. wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy Małopolski WIIH uznał, że przekazane przez stronę informacje w tym zakresie umożliwiły zakwalifikowanie jej do grupy mikroprzedsiębiorców.

Podsumowując Prezes UOKiK podkreśla, że wszystkie przesłanki wskazane w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach miały wpływ na wymierzenie kary w niewielkiej wysokości 500 zł, przy górnej granicy 20 000 zł.

Jednocześnie organ drugiej instancji wskazuje, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, organ drugiej instancji, podobnie jak organ pierwszej instancji, nie widzi również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f Kpa.

Przepis art. 189f § 1 wskazuje wprost jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Występują wtedy, gdy:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK, nie można mówić w tym przypadku o znikomej wadze naruszenia, z uwagi na brak cen jednostkowych w odniesieniu do 30 partii wyrobów z 200 poddanych ocenie (co stanowi 15 proc. zbadanych). Należy podkreślić, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ustawie o informowaniu cenach jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta. Uwidocznione prawidłowo informacje o cenie produktu, umożliwiają konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej.

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia. Strona bowiem, jeszcze w trakcie kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym wymagane prawem przesłanki nie zostały spełnione i nie występują podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, bowiem nie uwidoczniała cen jednostkowych 30 wyrobów (15 proc. wyrobów zbadanych w tym zakresie). Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełniło celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do zmiany decyzji Małopolskiego WIIH oraz zmniejszenia kary pieniężnej.

Niezależnie od powyższego organ drugiej instancji informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do obniżenia wysokości czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym przez Małopolskiego WIIH wymiarze.

Jednocześnie Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu

pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zasadnie nałożył na przedsiębiorcę ..., karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach co wyraziło się niewidocznieniem w miejscu sprzedaży detalicznej cen jednostkowych dla 30 rodzajów towarów w opakowaniach, podlegających takiemu obowiązkowi, na ogółem 200 zbadanych pod kątem prawidłowości stosowania oznaczeń cenowych. Tym samym, decyzja 69/2021 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie z dnia 28 maja 2021 r. (sygn.. akt kontroli: ZS.8361.67.2021), powinna pozostać w obrocie prawnym.

Stosownie do art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie

prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/